

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ

του Συλλόγου Εκπαιδευτικών Π.Ε. "Ρόζα Ιμβριώτη"

Ένα μήνα μετά τις βουλευτικές εκλογές τις 4^{ης} Οκτωβρίου και την αλλαγή της κυβέρνησης πραγματοποιείται η πρώτη τακτική συνέλευση και οι εκλογές για την ανάδειξη νέου διοικητικού συμβουλίου στο σύλλογό μας.

Εκλογές στη σκιά της κρίσης...

Η προκήρυξη των πρόωρων εκλογών - εξπρές αποτέλεσε ανοικτή ομολογία της χρεοκοπίας της κυβέρνησης της ΝΔ και κατέδειξε ξεκάθαρα τα αδιέξοδα της αστικής πολιτικής και των συνταγών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η πολιτική της φτώχειας, η ανεργία, η ληστεία των ταμείων, η αλλαγή στο ασφαλιστικό, το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας, η κρατική καταστολή, η αντιεκπαιδευτική πολιτική, η πλήρης διάλυση της όποιας δημόσιας υγείας, η μίζα, η ρεμούλα οι κουμπάροι και οι Βατοπεδινοί, οι οποίοι λήστευαν σεμνά και ταπεινά, προκάλεσε γενικευμένη λαϊκή δυσφορία αποστροφή και αγανάκτηση. Η σκληρή αντιλαϊκή και αντεργατική πολιτική της, το ξεπέραςμα της οικονομικής κρίσης σε βάρος των εργαζομένων την τοποθέτησε απέναντι στην τεράστια πλειοψηφία του λαού.

Η γεωγραφία των αποτελεσμάτων

Τα αποτελέσματα των εκλογών αποδεικνύουν για άλλη μια φορά την αντοχή του δικομματισμού παρά τη μείωσή του σε αριθμό ψήφων και συνολικού ποσοστού. Η Ν.Δ. πλήρωσε τη βάρβαρη αντιλαϊκή πολιτική της, τις προκλητικές αντεργατικές εξαγγελίες περί «παγώματος μισθών για την αντιμετώπιση της κρίσης», τη συνολική χειροτέρευση της ζωής των εργαζομένων, αλλά και την τραγική διάψευση των εξαγγελιών για «χρηστή διαχείριση» και «καθαρά χέρια». Η νίκη του ΠΑΣΟΚ περισσότερο εκφράζει τη λαϊκή δυσαρέσκεια απέναντι στη Ν.Δ. παρά μια θετική ψήφο για το πολιτικό και κυβερνητικό πρόγραμμά του. Ένα πρόγραμμα που στις βασικές γραμμές κινείται στην ίδια λογική με αυτό της ΝΔ. Τα κόμματα της κοινοβουλευτικής Αριστεράς (ΚΚΕ, ΣΥΡΙΖΑ) απέτυχαν να ενισχυθούν αντίθετα υποχώρησαν τόσο σε ποσοστά όσο και σε ψήφους. Η υποχώρηση αυτή σε περίοδο κρίσης και χτυπήματος των εργαζομένων αποτελεί αποτέλεσμα της δικιάς τους αδυναμίας να συμβάλλουν σε ένα άλλο νικηφόρο εργατικό κίνημα και στη στρατηγική ανάγκη των εργαζομένων για μια άλλη αριστερά.

Νέοι διαχειριστές παλιές συνταγές

Πριν ο αλέκτωρ λαλήσει τρεις η νέα κυβέρνηση ακολουθεί την πολιτική της λιτότητας των τελευταίων 30 χρόνων. Ανακαλύπτει πλαστά στοιχεία της Στατιστικής Υπηρεσίας για το έλλειμμα το οποίο καθορίζεται στο 12%, ενώ αντίθετα τα στοιχεία για τον πληθωρισμό, ο οποίος συνδέεται με τις αυξήσεις στους μισθούς είναι αληθή. Ο υπουργός Οικονομίας έδωσε βεβαιώσεις στον Αλμούνια για την ανάληψη σκληρών αντιλαϊκών μέτρων για τη μείωση του ελλείμματος. Το φως στο τούνελ μετατίθεται για μετά από τέσσερα χρόνια, οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι το μόνο που μπορούν να περιμένουν είναι η σκληρή λιτότητα.

Το σχολείο της αγοράς

Στο χώρο της εκπαίδευσης τα πράγματα ξεκαθάρισαν πολύ γρήγορα τόσο από τις προγραμματικές δηλώσεις της κυβέρνησης όσο και με τη συνάντηση της υπουργού Παιδείας με το Δ.Σ. της ΔΟΕ. Η κ. Διαμαντοπούλου ξεκαθάρισε από την αρχή τις επιδιώξεις και τους στόχους του ΥΠΕΠΘ. Αρνήθηκε να πάρει θέση για τους μισθούς και το ασφαλιστικό. Μίλησε για δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή χωρίς όμως να δεσμεύεται για το δημόσιο και δωρεάν χαρακτήρα της. Δεν έκανε καμία αναφορά στην ίδρυση νέων νηπιαγωγείων καθώς και στη νομοθετική κατοχύρωση του ωραρίου των νηπιαγωγών. Δε θέλησε να αποκαλύψει που θα δοθεί το κονδύλι του 1 δις ευρώ. Ξέχασε τις δεσμεύσεις για την κατάργηση της ωρομισθίας. Αντίθετα τόνισε ότι στόχοι της κυβέρνησης αποτελούν το ολοήμερο σχολείο που θα αποτελέσει το νέο τύπο ευέλικτου σχολείου με βάση τα τοπικά χαρακτηριστικά και στο οποίο θα έχει ρόλο και λόγο ο γονιός, η αυτοδιοίκηση και οι παραγωγικές δυνάμεις. Στην ουσία επιδιώκουν τον προσανατολισμό της εκπαίδευσης στις ανάγκες της αγοράς και την ελεύθερη και με ποικίλους τρόπους παρέμβασης της στη λειτουργία του σχολείου. Δίνει ιδιαίτερη σημασία στην αξιολόγηση, τα κίνητρα και η επιβράβευση αυτών που ξεχωρίζουν που αποτελούν την ωμή παραδοχή της σύνδεσης του μισθού με την αξιολόγηση. Εξέφρασε τη δέσμευση της κυβέρνησης στις πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στους στόχους της Λισσαβόνας και την ένταξη της εκπαίδευσης στον αστερισμό της δια βίου μάθησης, της ευελιξίας και της λιτότητας.

Ο κυβερνητικός – κομματικός συνδικαλισμός είναι εδώ

Στο Δ.Σ. της ΔΟΕ η πλειοψηφία ΠΑΣΚ – ΔΑΚΕ οδηγούν τον κλάδο στη λογική της συναίνεσης και της υποταγής. Η ΠΑΣΚ ετοιμάζεται να ξαναπαίξει για άλλη μια φορά το ρόλο του κυβερνητικού – κομματικού συνδικαλισμού με συμπρωταγωνιστή τη ΔΑΚΕ. Και οι δύο αφού πρώτα συμφώνησαν τη συμμετοχή στο «διάλογο», προχώρησαν στην

αλλαγή του πλαισίου στο φετινό συνέδριο της ομοσπονδίας (καταργώντας την «καρδιά» του πλαισίου της απεργίας του 2006) διέγραψαν το αίτημα των συλλογικών συμβάσεων εργασίας, αφαίρεσαν τη θέση ενάντια στην ιδιωτικοποίηση και την αποκέντρωση αντίθετα έβαλαν ως προμετωπίδα το ολοήμερο σχολείο, ενώ μοιράζονται τις θέσεις στο προεδρείο της ομοσπονδίας. Τελευταίο αποκορύφωμα η σύμπνοια στο συνέδριο για τα νέα βιβλία, όπου δε διαπίστωσαν καμία ατέλεια.

Συνάδελφοι, συναδέλφισσες

Στις 11 Νοεμβρίου πραγματοποιείται η πρώτη τακτική γενική συνέλευση και η εκλογή νέου Δ.Σ. στο σύλλογό μας. Η συνέλευση αυτή έχει μεγάλη σημασία μιας και γίνεται αμέσως μετά τις βουλευτικές εκλογές και τις προγραμματικές δηλώσεις της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ. Καλούμαστε από τη μια να συζητήσουμε, να υπερψηφίσουμε ή να καταψηφίσουμε τα πεπραγμένα του συλλόγου μας και από την άλλη να οργανώσουμε τη δράση μας το επόμενο διάστημα με βάση και τις πρώτες δηλώσεις της νέας υπουργού.

Η συνδικαλιστική χρονιά χαρακτηρίζεται από εσωστρέφεια παρά τη μαζική παραγωγή εγγράφων. Είναι χαρακτηριστικό ότι δεν έγινε ούτε μία έκτακτη συνέλευση για να συζητηθούν τα θέματα που αφορούν τον κλάδο και το σύλλογο. Η υλοποίηση των αποφάσεων της Γ.Σ. (βλέπε επιτροπή για τα βιβλία) ενώ προχωρά τυπικά στην ουσία υπονομεύεται αφού τελικά παραμένει γραμμένη μόνο στα ενημερωτικά του Δ.Σ.

Στο πολύ σοβαρό θέμα του κτηριακού και ιδιαίτερα των νηπιαγωγείων δεν έγινε καμία κινητοποίηση, παρά μόνο η αποστολή σχετικού εγγράφου στις τρεις δημοτικές αρχές.

Η ΔΑΚΕ απούσα από όλες τις μαζικές διαδικασίες είχε θέσει ως μοναδικό της καθήκον την υπεράσπιση όλων των κυβερνητικών νεοφιλελεύθερων επιλογών στην εκπαίδευση. Είναι χαρακτηριστικό ότι για πέντε μήνες η μία από τις δύο έδρες που είχε στο Δ.Σ. «χήρευε» καθώς δεν ερχόταν κανένα μέλος τους να αναπληρώσει τη συναδέλφισσα που παραιτήθηκε.

Η ΠΑΣΚ, δέσμια των επιλογών και της πολιτικής του ΠΑΣΟΚ, δε συνέβαλε σε μια διαφορετική αντίληψη και λειτουργία του συλλόγου. Εμφανίστηκε μόνο μπροστά στις εκλογές των αιρετών και των αντιπροσώπων διαφημίζοντας τις εξυπηρετήσεις του αιρετού της (ο οποίος δεν ενημέρωσε ποτέ τους συναδέλφους για τα πεπραγμένα του) διεκδικώντας έτσι την ψήφο των συναδέλφων.

Η ΕΣΑΚ δέσμια της κομματικής της περιχαράκωσης ενώ πρόβαλε και ανέδειξε μια σειρά ζητήματα αρνήθηκε επίμονα και με πείσμα το συντονισμό των συλλόγων, των σωματείων αλλά και των κινητοποιήσεων σε τοπικό επίπεδο (ο Σύλλογος δεν έκανε καμία κινητοποίηση και για κανένα πρόβλημα αφού κίνημα για την ΕΣΑΚ είναι μόνο ότι γίνεται από το ΠΑΜΕ και το ΚΚΕ).

Όλα αυτά τα χρόνια που συμμετέχουμε στο Δ.Σ. του συλλόγου προσπαθήσαμε να προβάλλουμε τα προβλήματα και τις αγωνίες των εκπαιδευτικών. Στηρίζαμε κάθε απόφαση που υπερασπίζεται το δημόσιο χαρακτήρα της εκπαίδευσης και τα εργασιακά δικαιώματα των εκπαιδευτικών. Δε δεχτήκαμε να πάρουμε μέρος στο διαπαραταξιακό προεδρείο γιατί πιστεύουμε ότι η συγκρότηση του Δ.Σ. δεν πρέπει να είναι απλά το μοίρασμα των θέσεων, όπως έκαναν οι άλλες παρατάξεις, αλλά να εκφράζει μια ελάχιστη συμφωνία για τη δράση του συλλόγου.

Θεωρούμε ότι ένας σύλλογος θα πρέπει να έχει πολιτική, συνδικαλιστική, πολιτιστική, μορφωτική δράση και δε θα είναι ένας απλός διακινητής των εγγράφων της ΔΟΕ και της ΑΔΕΔΥ. Να αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της τοπικής κοινωνίας. Να διαμορφώνει θέσεις, στόχους και αιτήματα για όλα τα μικρά και μεγάλα ζητήματα που μας απασχολούν αγγίζοντας τα προβλήματα και της ιδιαιτερότητες κάθε περιοχής (κτιριακό, πολυπληθή τμήματα μαθητών).

Θέλουμε ένα σύλλογο

↪ Υπερασπιστή των εργατικών συμφερόντων και της δημόσιας δωρεάν εκπαίδευσης κύτταρο της άμεσης δημοκρατίας και της συλλογικής διεκδίκησης.

↪ Που θα αντιπαλεύει τις νεοφιλελεύθερες αντιλαϊκές πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της ιδιωτικοποίησης, της υποχρηματοδότησης, της αποκέντρωσης, της μόνιμης λιτότητας, της αντιασφαλιστικής επιδρομής.

↪ Κριτικό και με άποψη απέναντι στα αναλυτικά προγράμματα και τα νέα

βιβλία.

↪ Που δε θα συναλλάσσεται με τη διοίκηση, το κράτος, το δήμο, που δε θα αποτελεί φυτώριο συνδικαλιστών-στελεχών. Που θα καταγγέλλει τα ρουσφέτια και τις συναλλαγές.

↪ Που θα επιδιώκει τον οριζόντιο συντονισμό των πρωτοβάθμιων σωματείων των εργαζομένων, με ανεξάρτητο ταξικό προσανατολισμό.

Διεκδικούμε:

▶ Ενιαίο 12χρονο υποχρεωτικό δημόσιο δωρεάν σχολείο για όλους, χωρίς ταξικούς φραγμούς

▶ Δίχρονη δημόσια, δωρεάν, υποχρεωτική προσχολική αγωγή. Θεσμική κατοχύρωση του ωραρίου των νηπιαγωγών. Εξίσωση ωραρίου με τη Β/ΘΜΙΑ

- ▶ Νέα αναλυτικά προγράμματα και βιβλία για ίσες ευκαιρίες μάθησης χωρίς κοινωνικούς αποκλεισμούς.
- ▶ Αύξηση των δαπανών για την παιδεία στο 15% του Γ.Κ.Π.
- ▶ 1400 Ευρώ για όλο το λαό. Συλλογικές συμβάσεις εργασίας στην εκπαίδευση.
- ▶ Κατάργηση της ωρομισθίας. Κάλυψη άμεσα όλα τα κενά με μόνιμους διορισμούς.
- ▶ Κατάργηση όλων των αντιασφαλιστικών νόμων και των αντιασφαλιστικών διατάξεων.
- ▶ Πλήρη σύνταξη στα 30 χρόνια δουλειάς χωρίς όριο ηλικίας, ίση με τον καταληκτικό μισθό ή 55 χρονών. Να δοθούν τώρα πίσω όλα τα κλεμμένα των ταμείων.
- ▶ Τη μη ενσωμάτωση της ευρωπαϊκής οδηγίας για την επαγγελματική ασφάλιση και την εξίσωση προς τα πάνω των ορίων ηλικίας των γυναικών στο δημόσιο.
- ▶ Κατάργηση των ν. 2218 – 2240 για τη λεγόμενη αποκέντρωση.
- ▶ Δημιουργία Τμημάτων Ένταξης και Τάξεων Υποδοχής σε όλα τα σχολεία και νηπιαγωγεία και στήριξη της Ενισχυτικής Διδασκαλίας.

Αρνούμαστε:

- Κάθε μορφή ιδιωτικοποίησης – εμπορευματοποίησης της εκπαίδευσης.
- Την αξιολόγηση - κατηγοριοποίηση εκπαιδευτικών, μαθητών και σχολείων. Παιδαγωγική ελευθερία και Δημοκρατία στο σχολείο.

Καμιά αυταπάτη καμιά περίοδο χάριτος για την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Καμιά συναίνεση στη μετατροπή των σωματείων μας σε συνδιαχειριστές – συνδιαμορφωτές - εφαρμοστές της κυβερνητικής πολιτικής. Καμιά εμπιστοσύνη στις δυνάμεις της αριστεράς που ταυτίζουν το κίνημα με τον εαυτό τους, που θεωρούν το διπλανό αριστερό τους ως το χειρότερο εχθρό και εξαργυρώνουν τους όποιους αγώνες στο κοινοβουλευτικό παιχνίδι. Καμιά εμπιστοσύνη στις δυνάμεις εκείνες της αριστεράς που συγκυβερνούν με την ΠΑΣΚ σε ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ, που ετοιμάζονται να συγκυβερνήσουν με το ΠΑΣΟΚ. Μόνη εγγύηση για τη βελτίωση της θέσης μας και την απόσπαση κατακτήσεων αποτελούν οι μαζικοί πανεργατικοί – πανεκπαιδευτικοί ανυποχώρητοι απεργιακοί αγώνες με χαρακτηριστικά διάρκειας, με συντονισμό των πρωτοβάθμιων

σωματείων και αμεσοδημοκρατικές διαδικασίες, γενικές συνελεύσεις και νικηφόρα προοπτική. Συμμετέχουμε δυναμικά και αυτή τη χρονιά σε κάθε μικρό και μεγάλο αγώνα ,στο Σύλλογο Διδασκόντων, στη Συνέλευση, στην Πορεία, στη Διαδήλωση, στην Κατάληψη. Η συλλογικότητα, η αλληλεγγύη, ο αγώνας, είναι τα όπλα μας !!!!!!!

ΣΤΙΣ 11 ΝΟΕΜΒΡΗ

ΨΗΦΙΖΟΥΜΕ - ΣΤΗΡΙΖΟΥΜΕ:

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ

ανεξάρτητες, αυτόνομες αγωνιστικές ριζοσπαστικές ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ Π.Ε.

ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟ

**ΚΛΙΑΦΑ ΑΡΤΕΜΙΣ
ΜΙΛΤΣΑΚΑΚΗΣ ΜΙΧΑΛΗΣ
ΜΠΙΧΑΡΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ΕΥΗ
ΕΥΔΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ**

**ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΜΕ ΜΑΖΙΚΑ
ΣΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ**